

Per tant, no és que hàgem rectificat res, és que des del primer moment teníem clar que eixe era el camí que volíem fer, amb dos solucions molt senzilles; una, que els alumnes de l'ESO i primer de Batxillerat dels instituts que fins ara feen proves seguisquen tenint classe eixos tres dies; i l'altra, perquè els alumnes que l'any que ve aniran a la universitat i que havien de fer les proves d'accés, les facen el més prop possible del seu municipi i, per tant, que no s'hagen de desplaçar, com vosté diu, amb eixos nervis, tot i que és també cert que s'hauran d'acostumar l'any següent perquè hauran de desplaçar-se a la universitat.

Però, bé, com encara estan en segon de Batxillerat, esta bé que facen les proves el més prop possible del seu municipi. Però això ho vam dir en la comissió i per això s'ha estat parlant també després amb els municipis i amb les mateixes universitats.

Con vosté diu, la immensa majoria dels municipis i de les universitats ja han revisat els espais i ja s'han posat d'acord. Encara queda per a eixes proves d'accés i en el procés normal tots els municipis tindran solució i tindran..., podran realitzar les proves allà on els municipis vullguen que es faça la prova, sempre que la universitat ho haja revisat, i sense generar cap tipus de problema a la resta d'estudiants.

Por tant, coincidim amb vosté amb l'objectiu. El que probablement ha passat és que no s'haja explicat bé des del principi. Però, sincerament, no hem generat cap tipus de problemàtica. Per la nostra part, el que volíem era que realment solucionàrem un problema que n'hi havia, i és que els estudiants de l'ESO no feren classes quan devien estar fent classe, mentre els seus companys de batxiller feren les proves d'accés a la universitat.

Vosté ha explicat perfectament la situació dels diferents ajuntaments, que a hores d'ara sí que sé que tant Alzira com Benidorm han proposat un espai també, que són els únics que no havien donat ja la solució definitiva. Han proposat un espai i són les universitats respectives les que han d'anar..., i ja han concretat dia per a vore l'espai i donar el vistiplau. I, per tant, es podran realitzar les proves amb total normalitat i sense impedir que els alumnes de l'ESO seguisquen les seues classes, que és el que nosaltres volíem també.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Quatre segons, senyora García. Comence ja quan vullga. Cuatro segundos.

La senyora García González:

Simplemente para decir, señor Marzà, que lo celebro, pero desde luego, hay un problema de comunicación, porque lo que usted acaba de decir no lo entendió ni la prensa ni lo entendió la comunidad educativa ni lo entendió nadie.

Gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora García, por ajustarse al tiempo.

Conseller, li queden a vosté també vint-i-sis segons. Si estalviem alguna cosa, no ve mal.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, presidenta.

Li agraiçc que coincidisca. El cert és que va ser comunicat així, els mateixos ajuntaments ho saben, vam parlar amb el secretari autonòmic i amb els directors territorials i de seguida ens vam posar a la feina per a buscar els espais. La solució és que podran fer les proves d'accés a la universitat quan toca i els estudiants de l'ESO no deixaran de perdre classes.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies per recuperar.

Ara anem a passar a la pregunta número 744, que formula el diputat Alberto García, també del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'educació també.

Senyor García, si és tan amable de polsar el micro, per favor. Ha d'acreditar-se primer, és que no s'ha acreditat vosté. Molt bé, ara sí. Quan vullga.

El senyor García Salvador:

Gràcies.

Bona vesprada, senyor conseller.

Jo li volia preguntar quin és el grau de compliment de la normativa vigent sobre les condicions d'accessibilitat que han de facilitar-se a les persones amb diversitat funcional a l'hora de realitzar proves d'accés a ocupació pública de la Generalitat valenciana.

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, presidenta.

Per a situar també la pregunta del senyor diputat..., i gràcies per la seua pregunta també.

Les convocatòries d'oferta pública de docents es reserva un 7% del conjunt de les convocatòries a aquelles persones amb un grau de diversitat funcional superior al 33%, és a dir, hi ha un 7% de reserva i les altres, les que tenen menys d'un 33%, entren pel torn lliure.

Quin és el procediment que ha de fer la gent per a demanar una persona amb diversitat funcional quan es presenta a una prova d'oposició? Comunicar-ho en la sol·licitud, escriure en la sol·licitud o comunicar la seua circumstància i sol·licitar expressament, segons les necessitat, les mesures d'adaptació i, a més, presentar un certificat de la conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives que acredite esta diversitat funcional i les mesures d'adaptació necessàries. Estes mesures d'adaptació es determinen, es comuniquen al tribunal d'oposició i el tribunal ha d'adoptar les mesures.

Quines solen ser eixes mesures? Adaptacions per dificultats visuals, que normalment treballem amb l'ONCE; adaptacions per a persones amb dificultats auditives, algunes d'elles acaben amb un intèrpret de signes, altres no arriba a fer falta; adaptacions per a casos de mobilitat reduïda, poden ser mesures d'accessibilitat o mesures d'adaptació també, per exemple, del temps d'execució de l'examen.

I a les últimes oposicions, des de 2016, es van presentar un total de 28 persones amb diversitat funcional que van determinar i van dir 5 d'elles amb problemes de dificultat en visió, 2 amb problemes auditius, 3 amb problemes de mobilitat, que requerien algun tipus d'adaptació a l'accessibilitat, 11 amb necessitat d'adaptació del temps d'examen i 1 persona amb acondroplàsia que necessitava l'adaptació de mobiliari, 2 persones amb altres dificultats que necessitaven un ordinador i la resta no necessitava cap tipus d'adaptació.

Com deia abans, constància oficial no en tenim cap. Segur que vosté si em fa esta pregunta és perquè tindrà alguna constància, l'escoltaré i li podré donar la resposta en l'adaptació que li puguem donar.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor García.

El senyor García Salvador:

Mire, sí, senyor conseller, jo tinc constància. Jo li vull parlar hui de Rosa Ortiz. Rosa Ortiz és una jove valenciana de trenta-quatre anys que patix acondroplàsia, fa 1 metre 18 centímetres d'altura. És una persona que té reconegut un grau de discapacitat del 69%.

Esta jove valenciana d'una família humil va estudiar magisteri en educació especial i va decidir presentar-se a unes convocatòries per a obtindre el títol de mestra de PT. Jo vaig parlar amb ella en sa casa i ací té com va sol·licitar allò

de l'adaptació de temps i l'adaptació de mitjans el dia 13 de maig. Després va pagar les taxes on se li reconeixia el 69% de discapacitat i que patia acondroplàsia, el dia 20 de maig. I, finalment, el dia 29 de maig, envia una carta i diu: «Al entrar en el aula, en el momento de iniciar la prueba, no estaban previstas las medidas necesarias y los responsables del examen no habían resuelto la situación. La única ayuda con la que contaba era un taburete que habitualmente llevo conmigo a los desplazamiento en previsión de otras necesidades, realizando de este modo el examen en condiciones que no respondían a lo solicitado y completamente inadecuadas a las necesarias para realizar una prueba para una oposición. Que de acuerdo a los derechos que me asisten para la realización de las pruebas de oposición en las condiciones necesarias se tomen las medidas oportunas.»

En este retall de premsa d'agost deia que està esperant que el conseller Marzá li cride per demanar-li disculpes o algun tipus d'explicació. Mire, jo el que em sorprén és que jo veig este retall de premsa i que vostés en la conselleria, que segur que algú està tots els dies, perquè els polítics són molts donats a això a vore què deien de bo i de roïn de nosaltres, que ningú caiguera en el fet que esta xica valenciana ha d'anar per dos voltes, perquè això li passa a vosté i li va a passar amb l'anterior administració, a portar-se un tamboret perquè ningú va tindre la decència, ni el tribunal tan sols, d'atendre el que eixa xica necessitava. De fet, ella va fer una sol·licitud de temps i de modificació de material i li van dir que sí i va arribar allí i li van dir: «Me dijeron que no sabían qué hacer conmigo.»

Jo li exigix, senyor Marzá, jo tinc el telèfon d'ella, i li exigix i li demane per favor, que cride per telèfon i que li demane disculpes en nom de l'administració. I, no només això, que ja d'una vegada per totes estes humiliacions no tornen a ser possibles, que vosté parles amb qui siga de la seua conselleria o que faça el tràmit pertinent o plantege les ordenances que siguen necessàries perquè això no torne a passar. És impossible.

De totes formes, si això torna a passar, caldrà anar a l'observatori de vulnerabilitat, caldrà parlar amb el Síndic de Greuges, perquè ja li dic que al segle XXI que estes coses passen són inadmissibles.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor García.

Conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, també, al senyor diputat.

Com li deia abans, no tenim cap tipus de constància oficial, ni cap tipus de queixa. Precisament preparant la seua pregunta

vam estar revisant i vam trobar el retall de premsa al qual vosté ha fet referència. I mirant precisament eixe cas, nosaltres evidentment que vam intentar mirar si hi havia alguna constància d'alguna queixa formal respecte a aquesta situació. No ens consta, si la hi ha no ha estat ben dirigida, perquè no la tenim nosaltres. El cas és que sí que ens vam posar en contacte amb la presidenta del tribunal, amb la presidenta del tribunal que va fer l'oposició, en este cas de l'especialitat de pedagogia terapèutica, en este any en el qual aquesta ciutadana, Rosa Ortiz, es va presentar al tribunal.

Vam parlar amb la presidenta i el que ens va a dir és que, efectivament, es va presentar i va sol·licitar eixa dotació de mobiliari, es va seguir el procediment oficial, el procediment normal. El dia de l'examen ens diuen que disposava de dues cadires més reduïdes que podien adaptar-se a la seua necessitat i la mateixa ciutadana va determinar que ella preferia utilitzar el seu adaptador. Això és el que ens diuen.

Per tant, compararem el que vosté ha dit i, efectivament, ja li dic que li telefonarà qualsevol persona de la nostra conselleria o jo mateix li telefonaré, perquè vosté m'ho ha dit, no es preocupe que li telefonaré, i li diré... *(Remors)* Sí, sí, però li ho demanarem, li cridarem per telèfon, no hi ha cap problema, i contrastarem, també, les versions. El que sabem de la presidenta del tribunal és que hi havien dos cadires més reduïdes i ella mateixa va dir que preferia utilitzar el seu adaptador, un adaptador que els mateixos membres del tribunal li van ajudar a posar i li van a ajudar a adaptar. Va fer l'examen, no va manifestar allí cap desacord amb el tribunal, almenys això és el que ens diuen. I, de fet, la mateixa presidenta del tribunal la va acompanyar fins a l'ascensor portant-li l'adaptador que havia utilitzat. Després no es va presentar el dia de lectura, no es va presentar a l'examen i ja no sabem res més.

Per suposat, si vosté diu que és la versió una altra, nosaltres li telefonarem i escoltarem i atendrem i farem totes les mesures que facen falta, perquè és evident que per a nosaltres és important que qualsevol persona puga accedir a la funció pública, qualsevol persona ha de poder-ho fer. Compartisc amb vosté les mateixes necessitats. I, per tant, treballarem perquè això no puga passar i per a resoldre este cas del que, com veu, tenim informacions diferents. Però intentarem resoldre'l tocant per telèfon a la persona afectada.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Anem a passar a la pregunta número 757, que formula la diputada Cristina Cabedo, del Grup Parlamentari Podem, a la vicepresidenta i consellera d'igualtat.

Senyora Cabedo, quan vosté vullga.

La senyora Cabedo Laborda:

Bona vesprada, senyora Oltra.

Des de Podem també volem condemnar les morts d'una dona al Campello, una a València, una a Gandia, totes per violència masclista. També volem condemnar la violació d'una dona al metro de València, l'intent de cremar dins de sa casa una altra dona a València per part de la seua exparella, l'extorsió a una dona en Alacant per part de la seua parella i l'intent de matar a una prostituta colpejant-la en el cap amb una pedra per part d'un home. Tots estos fets de violències masclistes han passat en tres dies al territori valencià.

El masclisme assassina, vosté ho ha explicat molt bé, com a última punta de l'iceberg; també extorsiona, també viola, també intenta assassinar. Calen recursos per a les dones supervivents de violència masclista, però també entenem que calen espais feministes d'apoderament per a desfer amb aquestes estructures que violen, violenten i assassinen.

Des dels inicis de la legislatura Podem ha estat presentant iniciatives per assegurar quan abans l'obertura de la casa de Nàquera a València, un espai on històricament es trobava el feminisme a la capital de la Comunitat Valenciana.

L'última volta que ho vam instar va ser en el debat de política general, a setembre, on no només vam demanar que s'engegara l'espai ubicat en el carrer de Nàquera a València sinó que també vam demanar que s'engegaren espais oberts per a entitats feministes i per a l'associacionisme en altres ciutats com Castelló i Alacant.

També vam demanar que en les biblioteques al llarg del País Valencià s'asseguraren espais per a què la gent que aixina volguera començar a pensar i a repensar, en quant a com tindre una societat més igualitària i com tindre relacions igualitàries, pogueren accedir a recursos en aquestes biblioteques que tingueren a l'abast en els seus municipis.

Hem començat per València, ara en gener de 2017 s'ha obert l'espai Nàquera amb una biblioteca i també amb un espai on han començat les activitats, com són els clubs de debat.

Però, per exemple, a Castelló, quan anem al carrer Esperança, que és on es trobava l'Institut de la Dona, encara ens trobem aquest cartell on s'indica que els antics serveis d'orientació a la dona i a la família nombrosa, que era com ho anomenava el Partit Popular, es troben o s'han traslladat a la direcció territorial d'Igualtat i de Polítiques Inclusives de Castelló, que es troba en l'avinguda Hermanos Bou, que és molt als afores de Castelló, concretament en la carretera que ja va cap al Grau de Castelló. Quan fem cas d'aquest cartell i anem allí, efectivament, trobem informació sobre polítiques d'igualtat i polítiques inclusives, però, quant a l'antiga biblioteca, s'ha convertit en unes estanteries i molts llibres estan encara arraconats en caixes.

La veritat és que el personal d'allí és molt amable i no fica cap pega per accedir a aquests llibres i ens confirmen que des de la conselleria s'estan buscant altres opcions, com per exemple, que des de les biblioteques municipals que estan en el centre es puguen ampliar aquests espais feministes per a fer activitats i també per a tindre recursos d'igualtat de gènere.

Per això, la nostra pregunta per tal d'assegurar que el més prompte possible no només a València sinó també en altres ciutats, com Castelló o València, es puga accedir a aquest tipus de recursos li preguntem: quan s'ampliaran, per fi, les